„Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) mne naučil - a při tom uchopil moje dlaně - tašahhud, jako mne naučil súru z Koránu

Ibn Mas'úd (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: „Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) mne naučil - a při tom uchopil moje dlaně - tašahhud, jako mne naučil súru z Koránu: „At-tahijjátu lilláh, wa-s-salawátu wa-t-tajjibát, as-salámu ‘alajka ajjuha-n-nabí wa rahmatulláhi wa barakátuh, as-salámu ‘alajná wa ‘alá ‘ibádi lláhi-s-sálihín, ašhadu an lá illáha ila-lláh, wa ašhadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasúluh."(Veškerá úcta, všechny modlitby i slova výtečná patří Bohu, mír tobě, ó Proroku, a milost Boží i požehnání Jeho, mír nám i služebníkům Božím bezúhonným. Vyznávám, že není boha kromě Boha, a vyznávám, že Muhammad je Jeho otrok a posel.) V jiné verzi je: „Věru, že Bůh je mír a když někdo z vás sedí při modlitbě, ať řekne: „At-tahijjátu lilláh, wa-s-salawátu wa-t-tajjibát, as-salámu ‘alajka ajjuha-n-nabí wa rahmatulláhi wa barakátuh, as-salámu ‘alajná wa ‘alá ‘ibádi lláhi-s-sálihín, ašhadu an lá illáha ila-lláh, wa ašhadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasúluh" (Veškerá úcta, všechny modlitby i slova výtečná patří Bohu, mír tobě, ó Proroku, a milost Boží i požehnání Jeho, mír nám i služebníkům Božím bezúhonným. Vyznávám, že není boha kromě Boha, a vyznávám, že Muhammad je Jeho otrok a posel.) a když to řekne, zasáhne každého zbožného služebníka na nebesích i zemi „Vyznávám, že není boha kromě Boha, a vyznávám, že Muhammad je Jeho otrok a posel." A poté ať poprosí, o co chce.”

[Správný(Sahíh)] [Je na něm shoda.(Al-Buchárí a Muslim)]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) naučil Ibn Mas'úda (ať je s ním Bůh spokojen) tašahhud, který se říká v modlitbě, a při tom ho držel za ruce, aby se na něj Ibn Mas'úd soustředil. A učil ho stejně, jako ho učil súru z Koránu. To dokazuje, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) považoval tašahhud za velmi důležitý, nejen ve významu, ale i v přesném znění. A řekl: „At-tahijjátu lilláh”: je každé slovo nebo čin ukazující na uctívání, které vše patří pouze Bohu, „wa-s-salawátu”: je známá modlitba, povinná či dobrovolná, konaná pouze pro Boha, „at-tajjibát”: jsou dobrá slova, činy a vlastnosti ukazující dokonalost, která všechna patří pouze Bohu, „as-salámu ‘alajka ajjuha-n-nabí wa rahmatulláhi wa barakátuh”: prosba pro něj (Proroka), aby se vyhnul všemu zlému a dostal co nejvíce z každého dobra, „as-salámu ‘alajná wa ‘alá ‘ibádi lláhi-s-sálihín”: prosba za každého zbožného služebníka na nebesích i zemi, aby se vyhnul všemu zlému, „ašhadu an lá illáha ila-lláh”: znamená jisté přiznání, že nikdo si nezaslouží být uctíván, kromě Boha, „wa anna Muhammadan ‘abduhu wa rasúluh”: znamená vyznání, že Muhammad je služebník a poslední posel Boží. Poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nabádal modlícího, aby řekl jakékoliv prosby k Bohu, které chce.